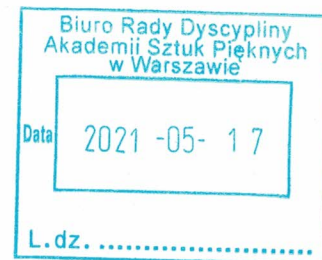

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu
dziedzina: sztuki plastyczne

Poznań, 5.05.2021 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani mgr Magdaleny JĘDRZEJCZYK

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki
– dyscyplinie – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
wszczętym przez Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie

Podstawowe dane o doktorantce

Pani mgr Magdalena Alicja Jędrzejczyk urodziła się w 1990 roku w Warszawie. W 2004 roku ukończyła Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia nr 3 w Warszawie, w klasie fortepianu. W 2009 roku ukończyła LXVII LO im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego w Warszawie. W tym samym roku zdała egzaminy wstępne na Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (otrzymując tzw. „złoty indeks”). Na I roku studiów otrzymała wyróżnienie profesorskie z rysunku. W 2010 roku, na II roku studiów rozpoczęła kształcenie w Pracowni Malarstwa prof. Krzysztofa Wachowiaka oraz w Pracowni Technologii i Technik Malarstwa Ściennego pod kierunkiem prof. Edwarda Tarkowskiego. W kolejnych latach – na koniec III i IV roku studiów – otrzymała wyróżnienia profesorskie z malarstwa. W 2011 roku, w ramach stypendium programu Erasmus, studiowała malarstwo w języku hiszpańskim na Universitat Politecnica de Valencia. W 2012 roku rozpoczęła równoległe studia dzienne na Wydziale Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie, które przerwała ze względu na problemy zdrowotne.

W 2014 roku Pani Magdalena Jędrzejczyk obroniła z wyróżnieniem dziekańskim dyplom z malarstwa sztalugowego i ściennego u prof. Krzysztofa Wachowiaka. Dyplom wykonany w technice olejnej na płótnie składający się z 24 prac formatu 150 x 110 cm oraz 12 prac formatu 40 x 40 cm, nosił tytuł „Eternit”. Za pracę dyplomową została zakwalifikowana na wystawę „Coming Out – Najlepsze dyplomy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie”. Aneks do dyplomu stanowiła praca ze specjalizacji dodatkowej, wykonana w technice sgraffita, o wym. 400 x 185 cm, związana z motywem przewodnim głównej części dyplomu.

W roku 2015 Pani Magdalena Jędrzejczyk rozpoczęła studia doktoranckie na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, i ukończyła je w roku 2020.

Wpierw jeszcze – w ramach wymiany międzynarodowej, od lipca do grudnia 2017 roku, studiowała na Universitat Politecnica de Valencia, gdzie powstało także kilkanaście obrazów, które miała okazję prezentować na swojej wystawie indywidualnej w marcu 2018 roku w Galerii Sztuki w Warszawie (La Linea de la Concepcion).

Doktorantka miała już wiele wystaw – indywidualnych i zbiorowych, i wymienię je wszystkie, gdyż dużo mówią one o Jej aktywności artystycznej:

- wystawy indywidualne:

- 2013 – Galeria Apteka Sztuki, Warszawa;
- 2014 – Galeria Promocyjna, Warszawa;
- 2015 – Miejskie Centrum Kultury, Płońsk;
- 2015 – Prom Kultury Saska Kępa, Warszawa;
- 2017 – Galeria Apteka Sztuki, Warszawa;
- 2017 – Puławska Galeria Sztuki, Puławy;
- 2018 – Galeria Sztuki Współczesnej, Warszawa;

- wystawy zbiorowe:

- 2013 – Galeria RAL 9010, Warszawa;
- 2014 – Galeria Studio, Warszawa;
- 2014 – Coming Out Najlepsze Dyplomy ASP, Warszawa;
- 2014 – Berliner Liste, Berlin;
- 2014 – Galeria Apteka Sztuki, Warszawa;
- 2015 – Galeria BWA, Gorzów Wielkopolski;
- 2015 – Galeria Promocyjna, Warszawa.

Pani Magdalena Jędrzejczyk brała także udział w konkursach:

- 2015 – 30th Chelsea International Fine Art. Competition, Agora Gallery, New York – wyróżnienie honorowe;
- 2015 – Ratującym – Ocaleni, konkurs na koncepcję upamiętnienia Polaków ratujących Żydów, Muzeum Historii Żydów Polskich, Warszawa – wyróżnienie honorowe.

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego opisu, Pani mgr Magdalena Jędrzejczyk posiada już naprawdę spore osiągnięcia w obszarze malarstwa oraz szeroko rozumianej aktywności artystycznej. A przecież jeszcze dochodzą do tego w/w wyróżnienia za prace malarskie oraz dynamiczne i twórcze zgłębianie rzeczywistości. Ten zaczyn tematów, których poszukuje do swoich prac w Jej znaku plastycznym jest bardzo

frapujący i rozpoznawalny. Jej malarska rzeczywistość – niezależnie, czy są to wiejskie „motywy” czy wizerunki bardziej lub mniej bliskich Jej osób, to zawsze czuje się wnikliwą oraz przemyślaną koncepcję twórczą dla wyróżnienia syntezy proponowanego kadru obrazu. Dorobek artystyczny Pani mgr Magdaleny Jędrzejczyk poprzedzający ten z obecnego doktoratu, daje mocny wyraz poszukiwaniom w celu ogarnięcia tego Jej całego tygła życiowych zdarzeń oraz pędzącej codzienności. Jest Ona zanurzona w tworzenie komunikatów plastycznych dotyczących szeroko rozumianego tematu życia i jego codzienności. I właśnie ten aspekt Pani Magdalena Jędrzejczyk doskonale ukazuje w obecnie ocenianej rozprawie doktorskiej zatytułowanej „Obserwacjonizm abstrakcyjny”. Składa się na niego 16 obrazów, namalowanych w technice olejnej na płótnie, podzielonych na 2 cykle po 8 obrazów formatu 150 x 110 cm oraz 110 x 100 cm. Powstały one w drugiej połowie 2020 roku, tworząc spójny, oryginalny zbiór tytułowych „obserwacji”. Kontynuując tematykę, o której pisałem powyżej, to tytuły doktorskich obrazów doskonale oddają istotę pola badawczego autorki. „Miłość w czasach zarazy”, „Krowy na kwarantannie o zachodzie słońca”, „Polski drób o świcie”, „Pustaki, kury i indyki”, „Disco relax”, „Krowy”, „Indyki”, „Pocztówki z Tel Avivu” czy „Rzym” dają widzowi bardzo atrakcyjne poczucie podróży po meandrach artystycznych doznań. A przecież są jeszcze równie oryginalne obrazy, jak: „Eternit i ptaki” czy „Portret stodoły”. Tytuły tych prac – często jakby groteskowe czy dowcipne albo żartobliwe, niosą w sobie cały ładunek treści zawarty pomiędzy stanami realizmu i abstrakcji. Pani Magdalena Jędrzejczyk potrafi w sposób twórczy dokonać przemiany pojęć artystycznych i pogłębić materię obrazu. Potrafi eliminować to, co jest zbędne aby utrzymać obraz w rygorach tak, aby wyczuwało się wizję autorki, ale też aby znajdowała się przestrzeń kontemplacji dla widza.

Utożsamiam się z Panią Magdaleną Jędrzejczyk w Jej niemym, ale jakże również często śpiewnym, wyrażonym ciepłymi barwami głosem w prezentacji godności i piękna płynących z prostych malarskich zdawałoby się sytuacji... Jej sztuka jest dla mnie odwołaniem się także – a może przede wszystkim – do archetypu miejsca. Do sensu tworzenia w ogóle. Jest dla mnie odwołaniem się do głęboko humanistycznego przekazu, aby malarskim gestem refleksyjnego znaku twórczo zgłębiać przestrzeń

egzystencji. W jej pełni czy pustce, spokoju czy emocjach, wzniosłości czy codzienności. W zestawie form i rytmów wobec abstrakcyjnych zdawałoby się układów w relacji do rzeczywistości. Ten uniwersalizm – ta jedność procesualna świata w malarstwie Pani Magdaleny Jędrzejczyk staje się wyrazem pewnej tajemnicy czy nawet zagadki. Staje się przyczyną – co jest niewątpliwym osiągnięciem tych prac autorki, że poddajemy się ich kontemplacji, a nawet medytacji za ich przyczyną. Te abstrakcyjne skróty linii i plam w tych użytych – przyjaznych barwach, mają w sobie coś z terapeutycznych doznań, coś z próby dotarcia czy powrotu choć na chwilę do radosnego świata dzieciństwa. Te odrealnione obrazy niosą w sobie lekkość, ruch, a nawet wyczuwaną melodię. Są powrotem do natury, pejzażu wsi i jej rytmów, do jakby stanu miłego snu, ale przed świtem. Do tych chwil po przebudzeniu, gdy w zdumieniu nie wiemy, czy to był sen czy jawa. To sprzężenie zwrotne pomiędzy fascynacją, wiecznym pragnieniem młodości a sferą duchową prowadzi do takiego stanu, że czuję, jak te intuicyjne obrazy odbieram również z całym podskórnym ich bogactwem pejzażu. A w tej atmosferze pewnej tajemniczości mogę analizować je na warunkach autorki. I tutaj widzę klucz do Jej malarskiej drogi, metamorfozy form i ich rozpoznawalności, która wnosi wkład w rozwój malarskiej dyscypliny, przeżyć zagęszczonych w naszej wyobraźni.

Tutaj też przypomina mi się przypowieść z „Minuty mądrości” Anthony’ego de Mello, Si, gdy uczennica zapytała Mistrza czy wierzy w życie po śmierci. Ten zaś odparł:

„ - *Dziwne, że tak uczepiłaś się tego tematu.*

- *Czemu uważasz to za coś dziwnego? – drążyła dalej, a Mistrz tak odpowiedział, wskazując na widok za oknem:*

- *Oto masz dziś przed sobą piękny kwietniowy dzień, a ty jesteś jak dziecko, które nie chce jeść, nie wiedząc co jutro przyniesie. Morzysz się głodem, a powinnaś spożywać swój chleb powszedni.*”

Konkluzja

Pani mgr Magdalena Jędrzejczyk nie morzy się głodem i spożywa swój chleb powszedni prezentując w rozprawie doktorskiej bardzo dobre prace. Taka uniwersalność przekazu, ale i rozpoznawalność malarskiego zapisu doktorantki są dla

mnie wartościami, które noszę w mojej wyobraźni. A bardzo dobry warsztat malarski oraz kultura plastyczna każdego dzieła autorki tworzą bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę myślenia i siły wyborów doktorantki,

Dlatego z całym przekonaniem stwierdzam, że Pani mgr Magdalena Jędrzejczyk zasługuje na przyznanie stopnia doktora.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz